

Reactie op consultatie "Wijziging Reglement voor de binnenvisserij 1985 en Reglement minimummaten en gesloten tijden 1985.

Ten aanzien van r onder artikel 1 op pagina 1 "schepnet" het volgende: Ik vraag me ernstig af of de genoemde maten "een framebreedte heeft van ten hoogste 100 cm, een framehoogte van ten hoogste 80 cm, dan wel een frameoppervlak van ten hoogste 0,8 m²" voor met name de karpervisserij waar mijn inziens momenteel ook gebruik wordt gemaakt van schepnetten van groter formaat afdoende zijn om met name de erg grote exemplaren veilig en onbeschadigd te landen. Vooral bij deze visserij staat de vis onbeschadigd terug zetten in hetzelfde viswater hoog in vaandel.

Ten aanzien van artikel 7 onder a op pagina 4 het volgende: Gezien met name ook bij de snoekbaarsvisserij (met de boot op het water) gebruikt wordt gemaakt van kleine dode baars als aasvis lijkt mij de voorwaarde dat de vissen levend moeten worden bewaard in een leefnet niet de enige en beste oplossing. Zoals te doen gebruikelijk wordt er door veel snoekbaarsvissers veelal aasvis levend bewaard in een grote ton met veel water waarbij de levende aasvis wordt voorzien van zuurstof middels een zuurstofpomp. In verreweg de meeste gevallen betekent dit dat de in de ton aanwezige aasvis in leven blijft. In uitzonderlijke gevallen (erg warm weer) kan daarnaast zonodig het water regelmatig verversd worden. Daar je tijdens het snoekbaarsvissen met de boot op het water constant in beweging bent (verticalen/diagonalen enz.) met verschillende snelheden lijkt me dit niet goed voor de conditie van de in het leefnet aanwezige kleine baarsjes. Daarnaast is er de snoekbaarsvisserij waarbij voor anker van stek naar stek wordt gevaren, het leefnet met levende kleine baars dan te water laten hangen als je met grotere snelheid vaart zal de levende baars zekere geen goed doen. Een ander optie zou zijn om elke keer als je verkast het leefnet binnen te halen en de kleine baarsjes bijvoorbeeld in een emmer/ton te doen en bij aankomst op de volgende visstek weer in het leefnet te doen. Ook deze optie lijkt me uiterst ongezond voor de levende kleine baars. Graag zag ik dan ook dat dit artikel wordt uitgebreid met het mogen bewaren van de levende baarsjes in een daarvoor geschikte grote ton, waarbij de aasvis zonodig wordt voorzien van zuurstof of af en toe vers water, dit alles met als doel de niet gebruikte kleine baars aan het einde van de visdag weer levend en ongeschonden terug te kunnen zetten in het water. Vervolgens wordt genoemd: "en in hetzelfde water worden teruggezet". Een erg onduidelijke toevoeging mijn inziens want om welk hetzelfde water hebben we het dan? Het water waar de visjes met de hengel gevangen zijn? Het water waar je op het begin van de dan gevestigd hebt of het water waar je de visserij van die dag zal afsluiten? Een toevoeging van: de levende en ongebruikte kleine baarsjes dienen aan het einde van de visdag teruggezet te worden in het/een viswater en mogen niet mee naar huis genomen worden en aldaar levend worden bewaard lijkt mij in deze beter.

Ten aanzien van de laatste alinea van pagina 7 en de laatste 2 alinea's van pagina 10 betreffende "het vervallen van de vergunningsplicht voor de elektrovisserij en het Elektrovisapparaat" het volgende: Mijn inziens is het elektrovisapparaat het minst selectieve vistuig, omdat daarnaast uit onderzoek blijkt dat voor het vangen van paling (waarvoor het apparaat hoofdzakelijk gebruik zou moeten worden, vele beroepsvissers tenminste in Friesland hebben alleen een vergunning voor het vissen op paling), meer stroom noodzakelijk is (de vis is minder gevoelig voor stroom), zullen vele andere vissoorten teveel stroom ontvangen en daardoor boven komen drijven en dood gaan. Bovendien is het de vraag wat deze stroomstoten teweegbrengen voor het andere onderwater leven. Een ander gevaar bij het vrij mogen gebruiken van een elektrovisapparaat is dat de beroepsvisser in kwestie er mee kan gaan vissen op vissen die hij volgens zijn vergunning niet mag vangen. In feite komt het er op neer dat gezien het bovenstaande het elektrovisapparaat in het geheel niet meer voor zou moeten komen bij de toegestane vistuigen voor de beroepsvissers.

Ten aanzien van de eerste alinea op pagina 8 "het gehele jaar 's nachts mogen vissen zonder daarvoor een vergunning te behoeven" het volgende: Met name voor de karpervissers onder ons die regelmatig vissessies houden van dagen achtereen of met name in de nacht kan ik me voorstellen dat dit belangrijk is en zodoende zonder moeite (onthefing/vergunning) kan worden gedaan. Mijn inziens zit er echter ook een groot nadeel aan het geheel vrijgeven van de nachtvisserij voor de sportvisserij op welke toegestane vissoort dan ook. De nacht is immers het aangewezen tijdstip om je op het water te begeven en daarbij illegale vispraktijken ten uitvoer te brengen. De controle 's nachts is daarnaast

nog vele malen kleiner dan overdag. Mijn voorkeur zou er dan ook naar uitgaan om deze vrijstelling buiten de maanden juni, juli en augustus alleen voor karpervissers te doen laten gelden.

Ten aanzien van "Gesloten tijden voor daarbij vermelde vissoorten" op pagina 15 het volgende: In het op internet aangeboden document staat "1 april tot en met 1 mei: baars, barbeel, kopvoorn, serpeling, sneep, snoekbaars, winde en vlagzalm". De genoemde datum van 1 mei hierbij is onjuist omdat in de praktijk voor in ieder geval de snoekbaars de gesloten tijd loopt tot de laatste zaterdag van mei.

Ten aanzien van de eerste alinea op pagina 11 "